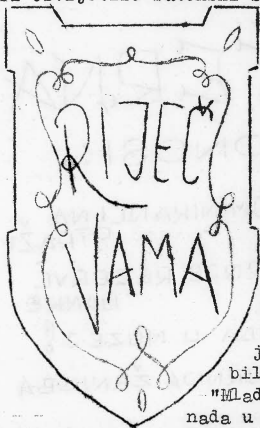

1968

LANTERNA SV. MARKA

Lik Božjeg čovjeka Nadbiskupa Stepinca često bi osvijetlio sutonski sumrak kapele Bogoslovs-

kog sjemeništa za vrijeme mog studija u Zagrebu. Žario je neusilnom jednostavnošću, duhom i vjerom. Njegove riječi duhovnog nagovora odzvanjale bi kroz smirenu, a napetu tišinu mladih bogoslova.

U posjedu sam živog sjecanja na jednu pouku u kojoj je tumačio svoj poduhvat, bez obzira na žrtve: uvod zatvorenih Karmelićanki u Brezovicu, na teren Nadbiskupije. Sažeto obrazloženje bilo je slijedeće :

"Mlada gospodo. Iluzorna je nada u uspjeh akcije, ako iza nje ne stoji pred Bogom čista žrtva i molitva odbranih duša..!"

Bogu hvala- naša župska zajednica ima ovo nužno "zaledje": u našoj sredini nalaze se Redovnici i Redovnice sv. Dominika! Na njihovim žrtvama, pokori i molitvenom jurišu oslanjamo svoje nade, svoju sadašnjost i budućnost. To je onaj prvi bitni adut što ga iznosimo pred lice Gospođnje sa ufanjem da će Milost osnažiti "novo lice Crkve" i na ovom našem terenu danas i sutra.

Vjekovna obrana Korčule nisu bili debeli bedemi i kamene kule- već Franjevačko strateško "gnijezdo" na istoku i Dominikansko na zapadu.

Za onim žalimo - ovom se radujemo.

Dominikanci Svetog Nikole stoljećima su bili posvećeni molitvi i osobnoj pokori. Pastoralna aktivnost živahna i raznovrsna bila je također ovom uskladjena. Svetačnim danima mnoštvo vjernika okupljalo se se iz Grada i susjednih župa. "Godišnjaci" su tamo tražili ispovjednike. Advent kerizma i Svibanj ispunili bi crkvu pobožnim dušama. A svetkovine Velike Gospe, Gospe od Ruzarja, sv. Vinka, sv. Nikole: okupirale bi i okoliš vjernivima iz dalekih sela.

Redovnici su obilazili župe unakolo: propovjedali, unosili u kućama pobožnost dnevnog Ruzarja, podržavali III Red i Bratovštine Gospe od Ruzarja.

Gradskom kanoniku-župniku redovno su pomagali u Katedrali: ispovjedali, sudjelovali u sprovodima, iskazivali duhovnu pomoć bolesnima i umirućima. Ovo posljednje bila je njihova obaveza izvan zidina Grada, kada bi se noću zatvorila gradska vrata.

U novije vrijeme Dominikanci ulažu bogato znanje i iskustvo u srca i duše mladih redovnica kojima su oni u Korčuli duhovni voditelji. Time indirektno dijele bogatstvo i svima nama, kad god dolazimo u dodir s plemenitošću dobrote ovih naših Sestara na mnogovrsne načine i prigode.

Dominikanci su nam često prigodni i Korizmeni propovjednici. U potrebi i katehete mladima. Njihova pomoć župskoj zajednici oblikuje se i u vodstvu dobrih duša u III Redu, a posebno kroz pastoralni rad oko vjerskog života polaznika Sv. Nikole.

Dominikanci su sastavni dio našeg duhovnog tkiva u prošlosti i današnjici. To je ono duhov-

no bogatstvo naše Zajednice pred kojim se rasp-
linjuje u nepovrat svaka beznačajna maglica iz
bilo kojeg razdoblja vremena. Još uvijek su nam
živo prisutni likovi zanosnih redovnika, kao što
su bili o. Miškov, o. Šoljan, o. Vice Bodlović, padre
Toma. Oni su otišli Gospodinu, a drugi dolaze i
odlaze ugrađujući ruke i duh u samostan, u crk-
vu, u duše naših vjernika - poput p. Alfonza, o. Anta
i drugih.

A danas, kada u našoj sredini imamo sina naše
ga Grada, dugogodišnjeg profesora i provincijala,
uvijek poletnog i mladahnog - o. Anđjelka Fazinić
- intimo: naš padre Lađi - onda ganuti pitamo Pro-
vidnost i - novog Provincijala : kakova bi to bi-
la naša - zasluga da nam je - Zajednici pruženo to-
liko blago, iskazana tolika milost !

Dragi Župljani - i Prijatelji naši.

Posvećujući ovaj broj Lanterne prošlosti i
prisutnosti naših "Bilih fratara" u našoj sredi-
ni - a ulazeći skoro - u pokorničko Kerizmeno doba -
jedna mi misao pada napamet : uzvratit ćemo zah-
valnošću - i ljubavlju svima, a osobito p. Anđjelku
na taj način da ga duhovno "iskoristimo" kroz o-
ve nastupajuće sveto Vrijeme... On svakoga čeka
za utjehu, savjet, pouku, na Sakramente. Mnogo se
radujemo : njegova će živa riječ često nas hrab-
riti, njegovo iskustvo će nas bogatiti...

Zato mu i od srea - kličemo : neka bude blago-
slovljen Tvoj povratak u svoju rodnu Korčulu !

Dok brod plovi iz Splita i ulazi u Pelješko
korčulanski kanal : putniku se pogled odjednom

rastvori na jedinstven-
ni bazen ovog razigra-
ranog pejzaža : s lije-
ve strane na pitomu i
bujnu panoramu Vignja,
Kučišta i dalekog Ore-
bića - sve ukvireno sre-
brnatim vertikalama i
obrisima Sv. Ilije - a s
druge strane na tamnu
makiju korčulanskih u-
vala i pitomih vrhova.
U dnu prospekta sve vi-
še izronjava galebova
bijela silhouetta našeg
Grada, poput sunce oba
- sjane sirene koja se pre-
dela igra jerkih boja i -
reškastim linijama plavuša -
tog zrcala...

A u prvom planu, poput - sjajne stražarnice G-
radu, uzdiže - se veliko zdanje dominikanske crk-
ve i samostana Svetog Nikole.

Čvrsto leži do - Punte sv. Nikole (nekada Pun-
ta od vješala - sada zgrada galerije slika M. Van
ke) - a gdje je do Prvog rata stajao slikoviti
okrugli mlin - vjetrenjača. Crkva se usjekla na
strmoj hridi, a samostan se uzdiže na ispunje-
noj padini - sve do mora.

Dominikanac Matej iz Brača oko god. 1480. do-
bio je ovaj teren za gradnju od Velikog vijeća
Korčule. Nedjutim usljed nesporazuma sa svojom
braćom, napustio je posao i sve predao Komuni.

Tek god.1490.nastavio je gradnju Franjo iz Rave
ne,uz izdašnu pomoć Kemune i svega puka. Crkva
i samostan bili su uglavnom dovršeni za vrijeme
kneza Gorgia Dolfin(1504-1507).

Crkva je bila jednobrodna,priljubljena uz sa
mostansko zdanje koje se sa pročeljem protezalo
do sadašnjeg ulaza u samostan. Cisterna pri ula
zu bila je "na otvoreno", a nad njom je prošir
ren samostan god.1675. Tako je zgrada dobila k
roz svoju sredinu-hodnik,a na obje strane čeli
je. Zapačno krilo samostana koje gleda na luči
cu"mandrač" sagrađeno je sredinom XVII st.

Na uglu zida crkve i samostana nalazi se po
jedan otvor -puškarnica za obranu. A do ruba p
ročelja prema moru na pločniku su dva groba.

Za vrijeme opsade Kerčule god.1571. Uluz-A
lijini vojnici,na povlačenju u Žrnovsku-banju,
zapališe i ovu Svetinju. Prior Giulio Zadrarin
god.1661. zapisao je,da je nakon požara bilo o
bnovljeno "miloranima vjernika"i crkva i samo
stan.

God.1665.samostansko vijeće na čelu sa prio
rom Franjom Bistrica zaključilo je graditi i
drugu ladju crkvi.

God.1656.sagrađili su na zapadu nedaleko sa
mostana zgradu za spremanje alata i ladje.To je
ujedno i gostinjac na katu"frustrurica"(foreste
ria) za primanje hodočasnika i prijatelja,kada
su po-poslu ili radi hodočašća dolazili u grad
ili na Bađiju.

Na početku XIX st. samostan je stradao.Fran
cuskog okupacija je otjerala redovnike,a vojska
je samostan okupirala. Englezi su samostan vre
tili,gli nije bilo redovnika. Tek god.1844.pri
došli redovnici popravljaju samostan.A najnovi

ja i prikladna obnova započeta je pred nekoli
ko godina i još se izvodi marom o.Alfonza Ete
rovića.

Samostanski klaustar iz poč.XVI st.ogradjen
je sa sjevera i zapada samostanskim zdanjem,a
sa istoka crkvom,đok s južne strane stoji zvo
nik i masivni visoki-zid.

Zvonic nosi renesansno-barokne oznake-XVI i
XVII stoljeća.Podnožje je masivno,a elegantno
se uzdiže na spratu kupola na pilastrima.Nosi
na sebi mnoga oštećenja vremena.

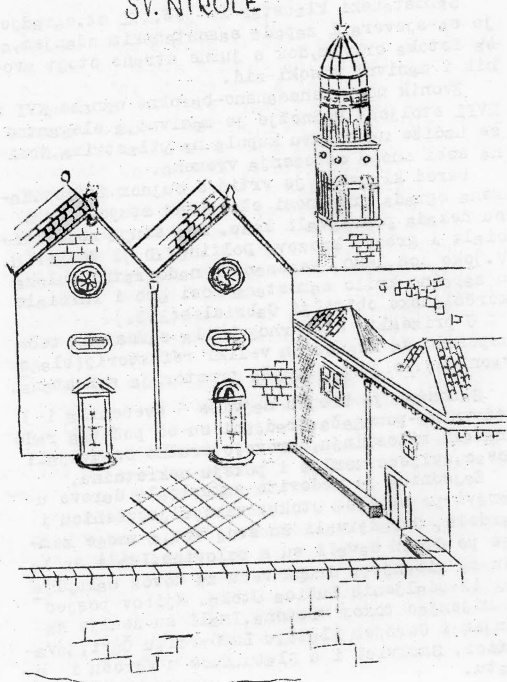
Usred klaustura je vrtić s bujnom florom.Ka
mena ograda vrta nosi elegantne stupove koji
su nekađo podržavali lozu. Dva stupa nose ini
ciale i grbove knezova Dolfin(V.D.)i Venier(M.
V.)oko god.1580. Renesansni nadovratnik ulaza
u zapačno krilo samostana nosi grb i iniciale
korčulanske obitelji Gabrielis(B.G.).

U prizemlju sjevernog krila samostana teče
usporedo sa klaustrom veliki refektorij(blage
vaonica).To je najljepša prostorija samostana.

Samostan je brojio najviše 5 svećenika i 3
redovnika-pomađača.Građjani su od početka rado
pružali milostinju,darove,oporučno ostavljali
novac,svijeće,zemlje i pokoju nekretninu.

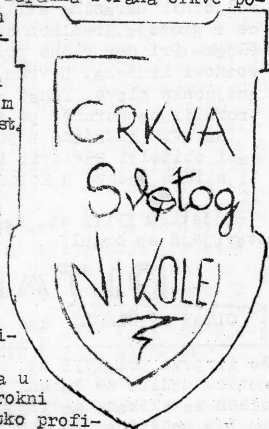
Zajednica je redovito sakupljala darove u
naravi po cijelom Otoku: vino,ulje,pšenicu i
sardele. Obradživali su svoj vrt,a mnoge zem
lje po Otoku davali su s polovine.Imali su la
dju za ribanje,a drugu-veću za dovoz sakuplje
nog iz udaljenih lučica otoka. Njihov posjed
se mijenjao tokom vremena.Imali su zemlje na
đanjem i Gornjem Blatu,u Lombardi,u Čari,Zava
latici, Smokvici i u Blatu.Kuće u Varošu i u
Blatu.

CRKVA I SAMOSTAN
SV. NIKOLE

- 9 -

Nekada jednobrodna crkva Sv. Nikole potječe iz kraja XV-st. To je zapadna strana crkve povezana sa samostanskim zidom. Njezin jednostavni masivni portal XVI st. nosi gotičku lunetu s tranzenom i reljefnim likom sv. Nikole iz XV st. Ovaj zasigurno potječe od prvotne crkve. Nakon požara u XVI st. ova je ladja povišena visinom svoga zabata. U njemu je gotičko-renesansni rozeton XVI st., a svršava sa renesansnim kamenim vijencem i u vrhu sa baroknim likom sv. Nikole.

Druga ladja, nadodana u sredini XVII st. ima barokni jednostavni portal, plitko profiliran, nad kojim je ovalna mandorla-prozor (kao na prvoj ladji), a u zabatu je barokni rozeton XVII st. Zabata svršava renesansnom korničom (nadopuna prema starijoj) i gotičkim akroterijem-pinijom iz kraja XV st. Pod ovim vrškom uklopljena je barokna ženska glava, kao ukras. Na istočnom uglu ove ladje nalazi se barokna glava maskerona za izliv vode sa krova.

U ponutrici obje ladje imaju gotičke bačvaste svodove. Duboko profilirane kamene korniče teku unakolo obiju ladja na prelazu zideva u svodove. Između ladja stoje renesansne arkade

na jakim četvornim pilastrima. Kamene površine ovih arkada pogledom u desnu ladju ukrašene su reljefnim ukrasima stiliziranih simbola pšenice i groždja. Sredinom ornamenta teče vijenac bršljana. Pri dnu plohe prikazani su stilizirani rozdovi krušaka. U vrhu arkada stoje izbočene andjeoske glave. Iznad arkada teče višestruko profilirana korniča po svoj dužini.

Na ovim arkadama u poč. XVII st. radili su klesari obitelji Pavlović iz Korčule. Oni su ostavili slične radove u Kotoru i u Hvarskoj katedrali.

Početkom XVIII st. sagradjen je balatur i postavljene su orgulje.

OLTARI

OLTAR SV. NIKOLE kao glavni oltar smješten je u dnu istočne ladje. Potječe iz prve pol. XVII st. Nad baroknom mramornom menzom uzdiže se kameni renesansni retable-trip tihon sa slikama na platnu Gospe i sv. Nikole kako blagoslađuje ladju. U pokrajnim nišama su slike sv. Vinka Fererskog i Katarine Sienske. Glavna slika nosi biljege Mletačke škole iz kraja XVI st., ali je premazana po nekom Antoniu Da Fonte god. 1750. Pokrajne slike su još lošije.

Mramorni barokni Tabernakul je venecijanski rad iz XVIII st. Oltarski retable je posve ornamentiran, vjerojatno po uzoru na nek. drveni oltar. U gornjem dijelu postavljen je drveni križ Marina Radice Korčulanina iz kraja XIX st. u kamenoj arhitekturi-imitaciji retable. Sa strane su nadodana dva barokna drvena andjela iz XVIII st., koji su nekada stajali u katedrali na kre-

dencama sa strane glavnog oltara. Uz strane retable uzidane su dvije barokne girlande.

OLTAR SV. LUČERA Lučenika iz Verone, sagradjen je usporedo na čelu zapadne ladje. To je veličanstveno barokno djelo korčulanske-klesarske obitelji Portolan. Bogata arhitekturna bujnih formi, raznosmjernih korniča sa mramornim umetcima- stvara raskošnu formu iluzije. Sredinom XVII st. dala ga sagraditi plemitelj obitelj biskupa Nikole Španić. Iznad slike nalazi se obiteljski grb. Velika oltarska pala ovi dominikanskog Lučenika- vjerojatno je najveće umjetničko blago crkve. To je kopija, vremenski veoma bliza originalu, koja predstavlja renek-djelo slavnog Tiziana. Original je na ime izgorio u dominikanskoj crkvi u Veneciji sredinom prošlog stoljeća. Ova naša Kopija izšla je ispod ruku njegovih učenika. A postojeće kopije (Venecija, Pariz) nikako se ne mogu mjeriti kvalitetama ove naše u crkvi Sv. Nikole.

Inače i ona traži hitan restauratorski zahvat, iako je u prošlom stoljeću bila za to u Beču.

U donjem planu slike pada smrtno ranjen Mučenik vjere, uprtim pogledom u Vrh-odkuda andjeo ličici kroz rastvoreno nebo dođoše palmu pobjede. Ovom kompozicijom dominira gigantsko stablo hrasta koje prekrasno simbolizira onoga komu je Tizian posvetio ovo svoje sjajno djelo.

OLTAR GOSPE OD KUZARJA

ili: VELIKE GOSPE postavljen je god. 1755. Sav je izveden od kararskog mramora. Postavljen je darovima vjernika umjesto onog od pozlaćenog drva iz sredine XVII st., kada je ujedno bila osnovana i

bratovština "od-pobožnosti" Gospe od Ruzarja.

Ova Ustanova imala je zasebne fondove i administraciju na čelu s 1 plemićem i 1 pučani. Račune su morali polegati Komuni svake pola godine (kao i Gradske bratovštine).

Na ovom baroknom (smirenom) oltaru stoji ikona Bogorodice, vjerojatno rad Kotorske škole iz XVII-st. Njezina bogata srebrna oplata sada visi zasebno od ikone. To je zlatarski rad vjerojatno iz istog vremena.

Pobožnost i zahvalnost vjernika tekom stoljeća obasuli su je mnogim zlatnim darovima.

OLTAR SV. VINKA FERERSKOG nalazi se do Gospi pod pinog oltara. Sačradjen je od kamena u baroknom stilu u XVIII. vijeku, iako na stupovima nosi gotičke kapitule XV st. Nekada je titul-oltara bila sv. Roza Limanska, a zatim sv. Stjepan. Kip sv. Vinka na bavio je pok. šjor Jozo Fazinić u Faenzi 1899.

OLTAR SV. KRIŽA potječe iz XVII st. u baroknom stilu također s glavni čama gotičkog stila XV st. na način radionice Andrijića. Na oltaru kameni relikvijarij iz kraja XVII st. Slika prikazuje Raspetog sa sv. Rokom i Sebastijanom. Pod križem je grupa klanjalaca. Likovi su produljeni, osnaženi svjetlosnim efektima i slikarskim načinom sjevernjačkog baroka istog vremena. Oltar je dala sagraditi obitelj Virgilio - Geriglavić.

OLTAR SV. DOMINIKA stilske oznake su slične glavnom oltaru - iz prve pol. XVII st. Nedavno je obnovljena stara slika koja prikazuje sv. Patrijarhu i njegova ču

desa. Ovo je djelo hrvatskog slikara Mateja Pončuna koji se drži jednim od najboljih slikara u Dalmaciji sredinom XVII st.

Budući je Pala bila oštećena i tamna, to je splitski slikar dominikanac Vinko Draganja god. 1910. bio naslikao novu sliku. Pončunovo djelo je sada obnovljeno i vraćeno na svoje mjesto.

DRAGOCJENOSTI

U crkvi je izložen drveni višebojni procesionalni vijenac s Gospinim likom i medaljonima Otajstava. Barokni rad XVII st. Stijeg Bratovštine.

Uz glavni oltar visi veliko platno: Mučeništvo sv. Stjepana Prvomuč. To je djelo Napuljske škole iz poč. XIX st.

Crkva posjeduje 2 srebrna svijećnjaka iz g. 1713. te srebrni kalež-empire iz kraja XVIII v.

Crkva je posjedovala nešto srebrnih predmeta, ali ih je bila sekvestrirala farnevska okupacija. Kasnije su bili svijećnjaci založeni u Blatu kod ob. Petkovic.

U blagovaoni izloženo je 15 ovalnih sličica Otajstava krunice. Ostatak sa nek. drvenog oltara iz crkve. To je barokni rad nepoznatog slikara iz XVII st. (Tripo Kokolja?)

U samostanskom arhivu nalazi se skupina spisa i isprava iz kraja XV st. pa sve do kraja novijih vremena. Dakako, sve je to skromnog opsega.

CRKVENI GROBOVI

God.1898. crkva je popločana mramornim bijelim i plavim pločama.Tako su pokriveni grobovi koji se nalaze u ovoj crkvi.

Pk.o.Andjeo Šoljan, prije popločanja nacrtao je tleris crkve s oznakom položaja pojedinih grobova, natpisa i grbova. Prema tomu nacrtu u zadnoj ladji ima 8 grobova, dok u istočnoj samo četiri.

Teren ove ladje je masivna hrid, dok je u onoj desnoj samo na području oltara sv.Petra mučenika. Pred ovim oltarom nalazi se grob obitelji prota Ivana Geričić iz god.1708.

Usporedo s oltarom sv.Križa je grob Franja Virgilio i nasljednika, dok uz njega je drugi, bez natpisa.

Pred oltarom sv.Dominika je grob s grbom obitelji Kosović iz god.1759.

Do vratiju ladje s lijeve strane nalaze se tri bezimena groba, a s lijeve samo jedan.

Pred velikim oltarom je mali grob s grbom gradskog kneza Contarini. U njemu leži kneževa kćerka od 5 mjeseci-iz god.1690. A s desne strane leže još dva-bezimena groba.

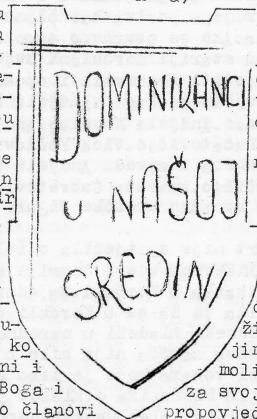
Kraj ulaza također je 1 neoznačeni grob.

Kada je vlažno vrijeme, na mjestima grobova, mramorni pločnik se ovlaži. Tako i ova okolnost pokazuje položaje grobova u crkvi.

o.A.F.

Dne-22.srpnja god.1490.sastalo se je Vijeće korčulanske općine da raspravi o konačnom darivanju mjesta za gradnju samostana i crkve Sv. Nikole dominikanskom redu. U Vijeću je bio 51 vijećnik, a predsjedao mu je knez Dominik Tiepolo. Vijeće je sa 47 protiv 4 glasa odobrilo da se uovolji molbi Reda, - ali je stavi Generalu re-taj samostan ni redovnici danja, dobra i ta, da svojim du primjer g-Zaista, taj u-na čast Vije-ske općine, i-žavao ono što -mo po sebi o-vota redovni-ka.

Samosta u prvem re-tolata za u-puka među ko-zili. Predani i živeći za Boga i nikanci kao članovi širili su Božju riječ u svojem narodu učvršću-jući ga u vjeri i čuvajući ga od zablude. Njihovi samostani bili su redovito i prve škole, ali nadasve utočište duša koje traže utjehu i smirenje kroz savjet i ispovijed. Njihove crkve bile su središte raznih pobožnosti, osobito prema Gospi, tihe crkve molitve i sabranosti. No oni se nisu ograničavali na djelatnost samo u užem

krugu; samostan je bio ognjište iz kojega su redovnici ražarena srca odlazili propovijedati i misionariti po svim stranama domovine.

Tako je bilo i sa samostanom Sv. Nikole u Korčuli General reda, a prije njega fra Mate iz Brača, misu molili općinu zato da bi na onom mjestu sagradili samostan za pustinjake. Redovnici samostana bili su propovjednici i bili su uvijek svjesni svojega poziva kao članovi propovjedničkog reda. Ako se osvrnemo samo na ono vrijeme kojega su stariji Korčulani svjedoci, onda je dovoljno sjetiti se revnih i sposobnih redovnika i propovjednika, kao o. Andjela Šoljan, o. Andjela Miškov, o. Andjela Novak, o. Andjelka Orlandini, o. Vica Radatović, o. Vica Bodlović, pa dugogodišnjih kateheta u zavodu Andjela Čuvara o. Augustina Farčić, o. Henrika Čubretović, o. Bernarda Maroević i konačno stoičke figure o. Tome Šeparovića.

Prerana smrt nije sprječila o. Šoljana da u suradnji s o. Miškovom udari temelje samostanu sestara dominikanka u Korčuli. Zajednička misao ove dvojice bila je da se u Korčuli osnuje zavod za odgoj ženske mladeži u narodnom duhu, jer u ono doba takova zavoda nije bilo u Dalmaciji.

Zahvaljujući vezama koje je imao sa Strossmayerom i drugim biskupima o. Miškov je mogao o stvariti postavljeni plan. Osnivanjem tog zavoda majke su mogle povjeriti svoju sitnu djecu brizi sestara u dječjem zabavištu, a svoje kćerke školovati i odgajati u njihovoj školi, gdje su se pored toga mogle oplemenjivati glazbeno i ručnim radom. Dominikankama su se sada mogli povjeriti starci i stariće, jer su bile odmah preuzele Zaklonište staraca.

Tako se je ostvarivao program koji je o. Šoljan i o. Miškov odredio dominikankama u Korčuli s lozinkom: Bogu, Redu, Narodu. A kada je rana smrt rastavila o. Šoljana od njegova suradnika, o. Miškov je postao duša daljnjeg razvoja zavoda, on je u maticu Kongregacije unosio svoj duh molitve, radišnosti, apostolata i rodoljublja. Korčulani su znali cijeniti njegovu djelatnost za grad pa su ga na svečanoj sjednici općine proglasili počasnim građaninom. Pisac ovih redaka pratio je kao dječak o. Miškova na tu sjednicu i sa svoje dječje pozicije slušao načelnikov govor i promatrao radost i ganuće svoga Patera Miškar. O. Miškov je zaista ljubio Korčulu i nije slučajno izabrao baš Korčulu za područje svoje aktivnosti. Kada sam ga jednom zgodom već kao sjemeništara zapitao kako se on, čovjek velikoga svijeta, može snaci u Korčuli, odgovorio mi je:

"Mož Ladi, ovo je za mene predvorje raja!"

O. Miškov je bio uvijek aktivan, pisao je povijedi, molitvenike, priručnik za misije, sastavljao jedan originalan riječnik na pet jezika, korespondirao s mnogobrojnim prijateljima, napisao je s biskupom Strossmayerom. U arhivu provincije je čuvaju se 23 pisma, koja je Strossmayer uglavnom slao o. Miškovu. Koliko je o. Miškov svojom dušom i propovjedničkom djelatnošću svojom i svoje braće bio osvojio Strossmayera za svoj red vidi se upravo iz ove korespondencije. U jednom pismu piše Strossmayer: "Ja sam od sad već sav Vaš, a Vi ste moji". Dio ove korespondencije čuvaju i sestre dominikanke.

Tih samostan Sv. Nikole, okružen morem, borovima i makijom, bio je prikladan za duhovno i

propovjedničko spremanje misionara, a i za fizički odmor nakon mnogih napora. O. Miškov, O. A. Novak, O. Orlandini i O. V. Bodlović odlazili su da drže korizmene i prigodne propovijedi po našim gradovima i da drže misiје širom naše domovine. Njihova misionarska djelatnost bila je teko intezivna, da su neki, kao O. Miškov i O. Bodlović održali preko 300 svetih misiја.

Rezumije se da su svoju aktivnost razvijali i u samom gradu Korčuli i po Otoku i okolici. Uz katehezu u školi zavoda sv. Anđela Čuvara i duhovništvo u samostanu č. sestara rado su pomagali u Opatskoj crkvi propovjedanjem, pastoralnim ispomaćanjem i kod svetih obreda.

Kroz svoju crkvu Sv. Nikole razvijali su razne pobožnosti, osobito prema Bl. Gospi širenjem molitve i bratovštine presv. Ružarija te Trećim redom sv. Dominika. Srce Korčulana povezalo se je vrlo rano sa srcem Velike Gospe koje je ostalo toplo i pouzdano utočište u svim osobnim i obiteljskim potrebama. Koliko je suza i uzdaha pale pred Njezinim likom na bijelom mramornom oltaru i koliko je milosti, utjehe i smirnosti ponese domovima iz tog oltara! A za Njezinu moćnu zaštitu znaju ne samo Korčulani, nego i Žrnovci, Račišćani i Pelješćani. Zato su Korčulani bili uvijek zainteresirani da se ovo njihovo malo Svetište sačuva; njihovim doprinosima bilo je već god. 1665. prošireno lijevom ladjom, ukrašeno oltarima naših domaćih majstora i popločano mramornim pločama.

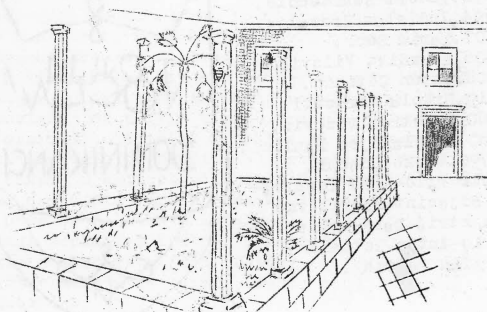
Treba priznati i to da su Korčulani uvijek gojili simpatije prema fratrima svetog Nikole, u njima su gledali dobre prijatelje, savjetnike, te je šitelje, smatrali su se počašćeni njihovim pos-

jetima u obitelji. Zato su u problemima samostana rado preuzimali i na sebe dio brige. Tako

je bilo od početka, za vrijeme turskog napada. A kada su useljenjem Arbanasa u samostan redovnici morali za pola godine napustiti samostan, obitelj Pazinić im je ustupila prvi kat svoje kuće. Advokati su besplatno činili samostanu svoje usluge, liječnici su besplatno liječili redovnike, trgovci su im po sniženoj cijeni prodavali svoju robu ili je darivali, narod ih je uzdržavao darovima i milostinjom. Fra Bene je svojom škrabicom siguran ulazio u kuće, dućane i kancelarije.

Vremena su se promijenila i s njima mogućnosti, ali ljubav je ostala. Djelotvorna ljubav ovoga svijeta i u najnovijoj akciji obnove krovišta Sv. Nikoli. Ostala je i zahvalnost.

O. A. F.

- 1447.Ivan De Paulis--
biskup u Budvi,kas-
nije u Korčuli.
- 1447.Vicko Abelović
- 1529.Nikola Geriglavić
- 1560.Dominik-De Polo
- 1571.Vicko Pašadin.
- 1574.Ivan Barabić.
- 1545.Pavao Paparčić.
- 1560.Vicko Abelović.
- 1574.Albert Virgilio.
- 1602.Deodat Simonetti.
- 1565.Ivan Bistrica.
- 1662.Nikola Rezanović.
- 1662.Nikola Kapor.
- 1662.Ivan Bođulić.
- 1666.Reginald De Matteis.
- 1666.Petar Geriglavić.
- 1680.Ivan Nalošić.
- 1691.Albert Semitecole.
- 1694.Judislav Kresalja.
- 1707.Marin Beor.
- 1706.Benedikt Vilović.
- 1708.Antun Cetinić.
- 1719.Nikola Verzotti.
- 1780.Demetrij Vidović.
- 1780.Mikelandjeo Paulini.
- 1790.Vicko Boschi.
- Vicko Milo-Miho Kertica-
Hijacint-Fabriković
Demetrij Damjanović
Nalis-Antun Cetinić-
Serafin Petris .

- 1810.Lujo Verzotti.
- 1846.Augustin Gjivanović.
- 1875.Rozarijo Jerković.
- 1902.Andjelko Fazinić.

OTAC ANDJEO MARIJA MIŠKOV

Samostan Sv.Nikole početkom ovog stoljeća bio je čak i sjelo Dominikanske provincije, dok je kao provincijal Reda živio u njemu o.Miškov.

O.Miškov rodio se u Zlarinu 28.XI.1848.Primljen je u Dominikanski red u Šibeniku g.1862. Zaredjen je za svećenika u-Kotoru 11.VI.1871. Postigao je naslov Učitelja sv.Bogoslovlja, a bio je i dugogodišnji provincijal.

Riječ mu je bila vatrena, zanašala duše i srca. Neumorno je obilazio župe kao misionar šireći svuda mir i ljubav. Mnogo je misionario po Slavoniji, kamo ga je zveo dragi prijatelj Josip J.Strossmayer, djakovački biskup.

Uz mnoštvo obaveza i duhovne aktivnosti sebi je postavio kao životni ideal: reformirati i oživjeti žensku granu Dominikanskog reda kod nas i stvoriti mogućnost vjerske i hrvatske izobrazbe ženskoj mladeži.

U Šibeniku su živjeli zadnji ostaci bijelih sestara Dominikanke su imale u Dalmaciji svoje samostane još u XIII vijeku. Trebalo ih je sada reformirati, ujediniti i uskladiti im Pravila. Tako je došlo do osnutka Kongregacije Sv. Andje la Čuvara s maticom u Korčuli. To je najviše djelo o. Andjela Marije Miškova.

Duša se o. Miškova kidala gledajući kako se ženski podmladak kod nas odnarođuje uzgojem u nekim internatima. Htio je stoga osnovati hrvatski zavod koji će žensku mladež odgajati u narodnom duhu.

Tomu će poslužiti sestre dominikanke. A u Korčuli našao je vjernog prijatelja i pomoćnika u osobi p. Joze Fazinić-oduševljenog Hrvata i uzornog vjernika. Trebao je i veću materijalnu pomoć. Pojurio je u Djakovo svom nezaboravnom biskupu Strossmayeru. Rastumačio mu je svoj nauk. Veliki biskup će na to: "Odmah se daj na posao, uzdaj se u Boga, Tvoja nakana je sveta i rodoljubna, sutra ćeš dobiti moju prvu pomoć!"

A pomoć je redovito stizala do smrti slavnog Mecene, pa i od nasljednika biskupa Krapca, kao i od zagreb. nadbiskupa Posilovića.

Tako je o. Miškov sagradio Zavod, a osnovao i Novicijat za redovnice god. 1905. Već je slijedeće godine započeo rad Zavoda i škole u njemu. Pridošle su i kandidatice za samostan: bila je utemeljena Kongregacija Sv. Andjela sa središtem u Korčuli.

Internat i Srednja škola postigoše tokom vremena veliki ugled tako, da su sa svih strana Domovine stizale djevojke u ovaj Zavod. Pače, pod nekim gotovo ekumensko-vizionarskim okom o. Miškova, vrata Zavodu bila su otvorena i mnogim djevojkama pravoslavne i židovske vjere.

O. Miškov je kod nas i najzaslužniji za kult bl. Ozane Kotorke, dominikanke. Za tu svrhu bio je Postulator sve do svoje smrti 5. VIII. 1922. kada ga je ganutljivo i veličanstveno Korčula odprtila na počinak u Sv. Luke.

A njegovo mezimče Kongregacija Sestara proširila se po cijeloj Hrvatskoj i u Vojvodini, a poslije Rata i u Kanadi. Njezina aktivnost posvuda je poznata i priznata. U duhu gesla o. Miškova što ga je dao uklesati na pročelju Zavoda:

BOGU - REDU - NARODU

LITURGIJSKA KRONIKA

BOŽIČNI BLAGDANI I NOVA GODINA 1968.- Ništa nije izostalo što je trebalo da nam duh i srce budu ispunjeni radošću i vedrinom. U Badnjoj moći Katedrala bila je puna vjernika. Zapazili smo veliki broj i sezonskih mladih radnika. Svečanosti su počele u 9 sati, a veselica mladih dovršena je ispred pola noći u biblioteci dvora kojoj je pristupilo oko stotinjak osoba. Onda su mnogi krenuli Kapeli sestara na Polnoćku.

Podijeljeno je oko 400 Pričesti.

Na Staru godinu saslušali smo u velikom broju godišnju statistiku. Bilo je: Krštenja 31, Vjenčanja 11, Umrlih 16, Pričesti (bez Sv. Nikole) oko 17.000.

Opat se u prikazu osvrnuo na osnaženje Dekreta sv. Oficija iz god. 1950. koji govore o disciplini primanja Sakramenata. Nadošlo je vrijeme da budemo ili kršćani ili...

Božićnu dječju akademiju održali smo u nedjelju Sv. Obitelji 7. I. Srca sviju bijahu razblažena i zadovoljna: sudjelovanjem stotinjak njih naših najmladjih koji se izmjenjivali sa prikladnim pjesmama, recitacijama i psalmima, te mnogim živim slikama simbola.

SVIJEĆNICA (2. II.) i SV. VLAHO.- I ove su svečano sti bile dostojno proslavljene. Na Katedrali u Katedrali uz mnoštvo djece i odraslih, sa svijecama u procesiji smo iznijeli Djetića Isusa.

A Sv. Justina bila je na sv. Vlaha puna vjernika primajući blagoslov grla.

KRONIKA DOGAĐAJA

PROSLAVA 330 GOD. RODJENJA ESTRA KANAVELICA (1637-1718) od 15-17. XII. 67. Održano je naučno savjetovanje impozantnog broja hrvatskih stručnjaka koji su pred punom dvoranom Doma kulture govorili o ovom hrvatskom pjesniku-Kerčulaninu. Predavanja su bila vanredno interesantna. Kanavelić je literarna kopča između Dubrovnika-Dalmacije i uopće Hrvatske. Najmanje je osvjetljeno kroz predavanja njegovo najveće djelo: život sv. Ivana Ursinskoga. Položeni su vijenci na rodnoj kući i u Katedrali gdje je Pjesnik pokopan.

KARDINAL ŠEŠER-IMENOVAN PREDSTOJNIKOM SV. OFICIJA, najvažnije Kongregacije u Crkvi. Već sutradan (9. I.) Opat je uputio slijedeću čestitku: "Jučerašnjem klikčaju čitavog svijeta, u zahvalnom ponosu čitave Hrvatske pa i Jugoslavije, po nizno priključujem u ime mog Grada, vjernika, klera i svoje: sinovske i usrdne čestitke s molitvom u srcu Srcu Krista da obaspe puninom Božanske svjetlosti i topline Svjetionik Vjere položen u ruke Vaše Eminencije, za svjetliji proročad milijuna kroz bezpuće Zemlje".

Ured Njegove Uzoritosti uzvratio je zahvalu.

O. ANDJELKO FAZINIC - od januara boravi u našoj sredini. Rodjen 6. 1902., Mladu Misu služio u Korčuli na Velu Gospu, Provincijal od 1942-1950, te od 1963-1967. Profesor naše književnosti i latinskog jezika. Sađ nam je i kateheta mladeži.

SVETIČNKA KONFERENCIJA - održana je 24. januara u Smokvici. Okupio se bio kler našeg Otoka i iz susjedstva. Raspravljani su tekuci problemi nakon negovora i oglednog predavanja Vjeronauka. Posebno se govorilo o Krizmi koja bi imala biti sredinom ove godine.

PRIPREME ZA TURISTIČKU SEZONU. - Poduzeće Turist-progres u sklopu hotela Bon Repos gradi još 2 paviljona sa 220 kreveta, igralište i parkiralište. A ugostitelj. kapacitet proširuje i pod. Ho-ber.

NOVA TRŽNICA. - Ispod "Rotonde" (naša pijaca) iskopana je sva zemlja povr. 400 mt. Tu će pod. Građina izgraditi zatvoreni prostor za samoposlužuju, a na terasi bit će otvorena tržnica - na onu sadašnju. Ovo će biti velika dobit za Grad. Ovome je sačinio nacrt Berislav arh. Kalogjera, dok za hotel. paviljone Nikica arh. Ivančević.

SUBOTARI - JEHOVCI NA RABOTI. - Kroz ove dane poklada jedan i jedna sa svežnjem brošura obiljeze domove i nude nam svoju sektašku mudrost.

Kršćani dobro znaju što im je činiti... Baš smo ih "jedva" čekali da nas nakon dvije tisuće godina ONI pouče u -Vjeri!

SNIMANJE FILMA "GOLI ČOVIK". u boji vršila je ovih dana ekipa Jadran filma. Kadrovi interieurra igrani su u prostorijama Gradskog muzeja i kuće Boschi. A vanjski kadrovi snimit će u Hvaru. Ovaj će film biti zanimiv i zato, što je to valjda zadnji film u historiji koji se snimao u ovim ambijentima...

DVOGODIŠNJICA NAŠE BANKE

Ouvertura simfonije duhovnog i tjelesnog milosrdja najavljena je Kristovim djelima ljubavi prema patnicima i pričom o Milosrdnom Samaritancu. Provlači se kao zlatna nit kroz 2.000 godina života kršćanstva.

Milosrdje - CHARITAS - nije ukras-kršćanstva, to je zahtjev, obaveza, dužnost i pravo svakoga kršćanina. Još više: nema pravog kršćanstva bez ljubavi prema bližnjemu, bez djela milosrdja.

Kroz sva stoljeća i vremena svoje povijesti Crkva je ovu obavezu izvršavala svijesno ozbiljno nesti Kristovih riječi: "Ljubi bližnjega svoja kako samoga sebe!" Dakako, ova ljubav ne odnosi se samo na tjelesnu, materijalnu stranu ljudskih potreba nego i osobito na duhovnu. Pogotovo u o ve naše vrijeme znamo da je često morana bije da i siromaštvo ljudi teže i veće od materijalnog i stoga ne možemo ostati dezinteresirani pred osamljenošću staraca i bolesnika, zapuštenošću djece, razočarenjem i raspuštenosti mladih.

Sa blagdanom sv. Josipa proslavit ćemo drugu godišnjicu Banke Sv. Jozipa. Nije suvišno spomenuti djelatnost ove naše Ustanove: tu su brojni trenutci kada je Banka, uz pomoć članova žup ske zajednice, priskočila u teškom trenutku potrebnima, razveselila osamljene o blagdanima, pohodila bolesnike, obukla siromašne.

No, jedan se problem riješi-a drugi se ukaže! Akcija Banke je sve jače, ali su i potrebe veće. Uostalom, zar možemo dopustiti da kraj nas ži

vi starica koja bespomoćno plivi kao otok na o ceanu; da djeca brojne obitelji nemaju dovoljno-odjeće i hrane; da je bolesnik osamljen i o stavljen ?

Jednom netko reče: davati od suviška-to nije kršćanska dobrota! Kršćanin daje od SVOGA.

A davati se može ne samo novac, nego i vrije me i lijepa riječ i strpljivost i osmijeh...

Zar sv. Pismo ne veli: Gdje je ljubav i milo srdje- tu je BOG !

m .

BANKA licem u lice godini 1967. :

USARS : 37 obitelji ili pojedinaca prika zan je dar u novcu ili u naravi.

O SREBRNOJ MISI : svi-bolesnici i starci primili su počasni spomen-darak.

BOŽIC : 45 osoba ili obitelji dobili su paket ili novac.

U-ZAGREBU za siromašne periferije poslani su paketi odjevnih predmeta c.80 kg.

BABINOM POLJU (mljet) upućen je paket robe.

Svskog mjeseca 4-5 osoba-obitelji primaju novčanu pomoć. Pomoć se daje drugima-po potrebi.

Članovi Banke stalno pohađjaju bolesne i osamljene osobe.

19.III.BLAGDAN SV.JOSIPA

na večernjoj Akademiji u Opatskoj crkvi-članovi Banke primat će darove pod lozinkom :

BUDITE MILOSRDNI - MILOSRDJE OSTLE I POSTICI !

OKO U OKO KRISTU

"Kao što je Krist izvršio djelo otkupljenja u siromaštvu i progonu, tako je i Crkva pozvana da ide istim putem, da saopci ljudima plodove s pšenja... Krist je radi nas' postao siromah, premda bogat bijaše (2-Kor. 8, 9) i postao je od Oca da 'propovijeda Eevandjelje siromasima' (Lk. 4, 18)... tako i Crkva pokazuje ljubav prema svima koji su ožalošćeni usljed ljudske slabosti, da peče u siromasima i patnicima vidit sliku svoga siromasnog i trpećeg Ustanovitelja, nastoji da olakša njihovu oskudicu, nastoji da u njima služi Kristu..." (iz Konstitucije O Crkvi, br. 8)

OKO U OKO CRKVI

"Neka se sjetite svi članovi Crkve da svoj odlični položaj nemaju pripisati svojim zaslugama, nego posebnoj Kristovoj milosti; a ako njoj ne odgovaraju mišlju, riječju i djelom, ne samo da se neće spasiti, nego će biti i strože sude ni..." (iz Konstitucije O Crkvi, br. 14)

OKO U OKO ČOVJEKU

"Neka svatko gleda u svom bližnjemu, nikoga ne isključujući, 'samog sebe', vodi računa prije svega o njegovom življenju i o potrebnim sredstvima za pristojan život i neka se svatko čuva slijediti primjer-Bogatuna kojemu nije briga do siromasnog Lazara..." (iz Konstitucije Crkva u svijetu, br. 27)

OBAVIJEST ! Pod lozinkom: **ZA POKOJ MRTVIH**
POMOZI ŽIVIM !
 sabirat će se oboli o sprovodima...

JAKOV BANIČEVIĆ

(1466 - 1966)

ZNAMENITA LIČNOST POLJI KULTURNOG ŽIVOTA EVROPE

- svršetak - piše Petar Giunio, Zagreb.

G. Gerola je izdao "La tomba del Banisio a Trento". Korčulanin Matija Kapor opisao je život i rad Jakova Baničevića u zadarskom listu "La Gazzetta di Zara" (1838. br. 61-62). Svećenik prof. Šime Ljubić poznati hrvatski historičar i arheolog, rodom s otoka Hvara, koji je bio prvi kustos Arheološkog odjeljenja Hrv. Nar. Muzeja u Zagrebu, izdao je 1856. god. poznato djelo na talijanskom jeziku "Uomini illustri della Dalmazia", a u kojem je opisana i ličnost Jakova Baničevića. O njemu piše i korčul. historik Nikola Ostoić iz Blata u svom malom djelu "Compendio storico dell'isola di Curzola" (1858). Spominju ga u svojim djelima također i drugi neki historičari, a neke podatke o Baničeviću mogu se naći u "Enciklopedija Jugoslavije" (sv. I. - 1955) te u "Hrvatska Enciklopedija".

Poželjno bi bilo, da se koji naš mlađji historik prihvati posla te temeljitije proučilik ovog znamenitog evropskog diplomata i humaniste, koji je ugledao život na hrvatskoj obali Jadrana, a kod nas je, nažalost, tako malo poznat, pogotovo mlađjem naraštaju. Osim navedenih izvora pronašle bi se po svojoj prilici još nekih mogućih i veoma zanimljivih podataka u raznim bibliotekama i arhivima. A bilo bi potrebno ne samo temeljito istražiti njegovu političke diplomatsku djelatnost, nego i njegovo djelovanje kao humani-

ste. Korespondirajući s glasovitim Erazmom, Bem
bom, Pirckheimerom i Dürerom, nije isključeno, da
je Baničević bio aktivan, bilo na naučnom bilo
na književnom polju, a to još nije istraženo.

-Svakako bi sastavljanje jedne iscrpne mono-
grafije o ličnosti i radu našeg Jakova Baniče-
vića bio veoma zahvalan posao, koji bi bio i na
čast auktoru, to bi bilo obogaćenje zbirke bio-
grafskih djela o znamenitim Hrvatima, koji su po-
stali slavni u tuđini, a ujedno i vrijedan dop-
rinos i kulturnoj i političkoj historiji Evro-
pe onog značajnog doba, kada je započeo Novi vi-
jek.

Od onoga doba, kad je živio Jakov Baničević,
prohujalo je nekoliko stoljeća, pa nije ni čudo
da je vremenom peo u zaborav i u domovini, ne
samo radi toga što je boravio i djelovao u tu-
đini, nego radi toga što o tom velikanu evrop-
skog-pol. života nije do sada još ništa opširni
je napisano - u hrv. jeziku. Malo se o njemu zna i
ovdje kod nas, u njegovom rodnom kraju. Jedino
neki ljudi znaju, da je "niki Baničević, koji se
rodi u staro vrme u nas, bi diventa u svitu ve-
li čovik". I to je sve. Zato neka ovaj kratak
prikaz bar donekle upozna današnju generaciju
s ovim znamenitim našim Korčulaninom prošlih s-
toljeća, kojeg su radi njegovih zasluga i diplō-
matske sposobnosti i uspjeha obasipali počasti-
ma i rimski pape i carevi, a najveći kulturni i
naučni velikani onoga vremena uvelike su ga ci-
jenili zbog njegova velikog znanja, zbog veliči-
ne njegova uma i duha. Jakov Baničević je zaš-
lužio doista, da mu se u rodnom Žrnovu ili u g-
radu Korčuli podigne - spomenik .

LITURGIJSKI KALENDAR

28. II. ČISTA SRIJEDA - PEPELNICI : počimlje pokor-
ničko vrijeme Korizme. Katolici imaju pravo i du-
žnost ovih 40-dana prolaziti u tišini - odričući
se bučnih zabava. A iz dana u dan Crkva nam pru-
že dirljive Pobožnosti s večernjom Misom po na-
šim crkvama.

19. III. SV. JOSIP. - Zapovjedni blagdan. Ujutro
Mise u svima Svetima u 6 i pol i 8 sati. Uvečer
bit će u Opatskoj crkvi pjev. Misa u 6 sati, a
zatim Akademija koju priređuje Banke Sv. Jozipa.

31. III. NEĐELJA GLUŠNICA - PRVA MUKA. - U Opatskoj
crkvi - počimlju kor. propovijedi. Svima nam je po-
trebna duhov. obnova - svi smo i pozvani na ovu
duhovnu obnovu pred Vel. sedmicom.

7. IV. NEĐELJA PALAMA - VELE SEDMICA. - početak na-
ma najsvetijih i najdražih dana kroz godinu.
Ujutro Mise po običaju, a u 9 i pol počimlju S-
večanosti blagoslova palama, procesija, Vela mi-
sa s Mukom i 40-Satno Klanjanje.

Uvečer Adoracija Sasvetana u 6 i pol. Tako sva
tri dana Klanjanja, koje svršava u Vela srije-
du u 10 sati: RAJNICE procesije, a zatim MISA.
Ranije jutrom u 5 s ide se na Zavjet na Solina.
A uvečer u 6 s. bit će Lamentacije i propovijed
o Muci.

Na Vel. četvrtak uvečer u 6 i pol držimo Sveča-
nost Gospodnje Večere s obredima, - kad najveći
broj duša prima Krista u Euharistiji.

Na Vel. petak počimlju Svečanosti u 5 s. - e oko
7 sati je naša najsvetija Procesija !

Odselili u zagrljaj vječnosti

naši sugrađjani - prijatelji

30.XI.67. Gospod je ubrao sa zemlje, izmolivši Breviar, mladog našeg svećenika-župnika Mlina, Don Pera Maslaća. Nedavno je bio župnik u Smokvici. Često smo i ovdje vidjevali njegov visoki, dragi lik, a slušali mu zanosne propovijedi u Katedrali. Sprovod u Mlinima i u rodnom D.Hrasnom (Hercegovina) bio je manifestacija poklona vrlom Božjem svećeniku. Biskup, 50tak svećenika i tisuće vjernika odale su počtu. Opat je dva puta govorio nad lijesom dragog subrata.

3.XII. umirući prošavši kroz Korčulu-umro je u Isusu u rodnom Blatu, naš plemeniti Don Ivo Ostoić. Svećenik od god. 1909. službovao je u M.Stonu, V.Luci, Blatu, M.Zatonu, u župi Pile (Dubrovnik) te duhovnik Sestara u Blatu. Na svečanom sprovodu u Blatu Opat je održao posmrtno slovo.

9.I.68. u Splitu je umrla mali, eterični Božji anđeo gdje Lela Vučetić u 45 god., kći šjora Joza Mikelić i šjore Fany r. Peručić.

19.I. k sebi je Gospod pozvao o. Hijacinta Belić, dominikanca u 84 god. života. Umro je u Starom Gradu, gdje je i zakopan. Rodjen je u Žrnovu. Dugi niz godina apostolski je izgarao naročito u misionarskom radu po svim našim krajevima.

2.II. umrla je u Zagrebu u Božjim rukama šjora Justina Dužević r. Kondenar u 84 god. života.

Pijezda NA VALU

Sve se vode danas preliše u more
I u naše oči . . .

I- potok nesta
Na krvavoj ploči,
Ko cesta
U pustinji . . .

Okamenjen vjetar nosi biser-krunu
S gore,
I pobožno prosu sa zvonika
U more,
Da svaki val ima
Svoju zvijezdu

u noći
do druge obale .

m . t .

In memoria

Don Peru Maslaću

+ 30.XI.1967.

NEUROLOG

14.XII.67.umrla je kod svojih u Mostaru Ana Peručić u 75 god., a evđije zakopana. Teta Bublaka koja je zvasmo, isticala se ljubavljju za Gospu.

25.XII.nakon dugog bolovanja umro je u Dubrovniku naš Niko Fabris u 74 god.I-on je prevezen u svoju Korčulu.Bio je uvijek zanosan domorodac i vjernik.Živo je pratio naš vjerski život.

19.I.68.umrla je u vjeri Kata Mušin u 75 god.i prevezena je u Kneže gdje je i pokopana.

20.I.nakon dugog bolovanja predano Bogu umro je Petar Padovan u 80 god..Uz svoju-supругu-bio je vjerni čuvar kultur,blaga u Svima Svetima.

26.I.ostavila nas je Vinka Petrone u 46 god.Nje zine-dugotrajne patnje bile su muke i cijeloga Grada. Smireno je otišla Gospodinu.

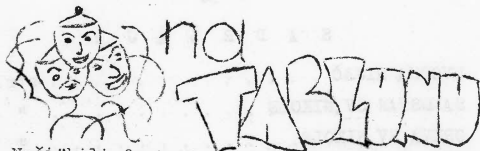
29.I.umrla je Kata Gugić u 80 god.Dugo je bolovala,sjedinjena s Bogom.Prevezena je u Račišće.

4.II.starica Vica Peručić od 85 god.tiho preminula-uz sveju kronicu.Na Vrniku živjela je sama,Pa je par mjeseci živjela u Domu staraca.

8.II.Gospodin je k sebi povukao Mariju Botica, staricu od 81 godinu.

13.II.nakon duge bolesti umro je nenadno Frano Barbir u 73 god. Nekada kao motorista živio je na Badiji s Franjevcima.

POČIVALI U MIRU BOŽJEM !

Naši "bili fratri" nisu bili samo dobri pridikalci nego i judi-feta posta! Per ezempjo od pa dre Miškova ezistu mnogi škerci.Famoza je ona fa čenda za terpezon u biskupa Štrosmajera za vrime kernovala,kad je za obidon ima nike dei nobili. Padre je puno inponira: bi ga je bokun oј čovika! In soma za vrime manjatorija biskup ga šesno pozdravi kako velikega pridikatora. onda ga je sota da se zafali jednon govorancijon...Padre se dignu,učuni facu oј konpašnjuna i poče je lupat sve nike riči alla tudeški,pa-ungarski,frančezi i taljanski.Svi su bili inkantani kako da govori sveti-Grišpin.A-kad je sverši stali su mu batit dlanima oј-admiracijuni.A-dotle se padre Miškov izgubi s tavajalon na-jusnema:Biskup za njin-poterča cineć da mu je afan-a-naša ga je di se vaja od smiha!"Ma čuješ Miško,ja te nisam vragute razumi!"A p.Miškov ce mu:"Moј Prisvitli,ništa što TI nisi razumi-ma što nisan ni JA !"

A bila je manjifika i ona s padren Tomom kad je susri Želeta.Padre Toma ga fiso gleda pa će mu pačifiko:"Moј Željko,bilo bi vrijeme da se o ženiš!"A Žele ce:"Imate pravo,p.Toma,-ma recite mi:zašto se vi ne oženite?"-"Ja sam već davno vjenčan"- "Ma-a-a,jeli moguće,a s kim?"-"Rastvori ječi Žele.-"Sa svetom materom Crkvom!"-spjeга mu padre Toma. A Žele okrene timun i zusti:"Padre Toma!nego ćete diventat kadgodira - u d o v a c !"

S A D R Ź A J :

UVODNA RIJEČ	str. 2
SAMOSTAN SV. NIKOLE	" 5
CRKVA SV. NIKOLE	" 9
CRKVENI GROBOVI	" 14
DOMINIKANCI U NAŠOJ SREDINI	" 15
KORČULANI - DOMINIKANCI	" 20
O. ANĐEJO MIŠKOV	" 21
LITURGIJSKA KRONIKA	" 23
KRONIKA DOGAĐAJA	" 24
DVOGODIŠNJICA NAŠE BANKE	" 26
OKO U OKO	" 28
JAKOV BANIČEVIĆ	" 29
LITURGIJSKI KALENDAR	" 31
ODSELIILI U ZAGRLJAJ VJEČNOSTI	" 32
ZVIJEZDA NA VALU	" 33
NEKROLOG	" 34
NA TABLONU	" 35
SADRŽAJ	" 36

(crteže ovom-Broju izradio:
Ante Babin, uč.VIII r.)

BROJ

1-2

Izdavač: Opatsko-Nadžupni Ured, Korčula, ul. Biskupije — Uređuje i odgovara: Ivo Matijaca, korčul. opat — Uredništvo: Korčula, ul. Biskupije — Tisak na vlastitom ciklostilu — Izlazi povremeno
